

6te Valgkreds være enig med mig i, at vi dog ikke ved denne Lejlighed kunne slaa en Streg over Kontrakter, der ere indgaaede i fuld Tillid til, at der var Frihed til at indgaa dem, og i Læ af, at der ikke fandtes en Lov som den foreliggende. Forudsætningen for Regeringens Tilslutning til det af Landstingets Udvalg stillede Forslag var absolut den, at der ikke derved kunde tænkes noget Forhold, hvorved den forsikrede kunde tage Skade. Jeg kan ikke se rettere, end at dette maatte blive Følgen, hvis man fulgte det ærede Medlems Anvisning. — Det ærede Medlem for Aarhus (H. Jensen) talte om de gensidige Forsikringselskaber, hvor de forsikrede tage deres egen Sag op og selv administrere. Det giver mig ikke Anledning til andre Bemærkninger end den, at det dog ikke er ganske rigtigt, at Medlemmerne selv administrere, fordi de have et gensidigt Selskab. Jeg tror ogsaa, at de hvad Livsforsikringsvirksomhed angaar, ere bedst tjente med at lade andre administrere; det er en ganske overordentlig vanskelig Sag, som de ikke forstaa sig noget paa. Naar Spørgsmaalet dernæst bliver om, hvad et gensidigt Selskab er, skal jeg svare, at det er et saadant, hvis forsikrede gensidigt hæfte for Opfyldelsen af Selskabets Forpligtelser. Jeg tror, at det ærede Medlem kan være ganske rolig: Fagorganisationernes Rettigheder ville paa ingen Maade blive berørte af en Lovgivning som denne. Jeg ved ikke, hvorledes dette skulde kunne ske. Jeg kender ikke de gensidige Selskaber, hvor man kun hæfter med Kontingentets Beløb. Det er nemlig en urigtig Anvendelse af Betegnelsen: Gensidigt Selskab. Men selv om der var Selskaber, der havde den Slags Bestemmelser i deres Love, vilde det ikke influere paa Forenings- eller Organisationsretten, som denne Lov ikke berører paa noget som helst Punkt. Gensidige Forsikringselskaber ere opstillede i Modsatning til Selskaber med begrænset Ansvar eller Aktieselskaber; og her har jeg i min Haand et ganske interessant Eksempel paa Forskellen. Det er et Selskab, hvis Forsikringer i øvrigt erklæres ikke at skulle være gyldige i „*ukendte Verdensdele*“, det havde tænkt at skulle blive et Aktieselskab — formodentlig har det ment at kunne samle Aktiekapital — og derfor lyder § 15 i Lovene saaledes: „Det er herved udtrykkelig vedtaget og fastsat, at kun Selskabets Kapital, Ejendele og Fonds skulle være ansvarlige for Krav eller Fordring i Henhold til de udstedte Policer, og at in-

gen af Selskabets Direktører, Repræsentanter eller Funktionærer, saa lidt som nogen Ejer eller Indehaver af Aktier i Selskabet, paa nogen som helst Maade skal være ansvarlig for Krav eller Fordring ud over hans, hendes eller deres fulde Andel i Selskabets Aktiekapital“. Det er en ret udtømmende Definition paa Selskaber med begrænset Ansvar! Nu har imidlertid det paagældende Selskab sandsynligvis ikke kunnet skaffe Aktiekapital, og saa have de klistret en Seddel paa, som skjuler denne § 15, og som lyder saaledes: „Selskabet er gensidigt. Skulde en større Dødelighed end beregnet indtræde, er Selskabets Direktion berettiget til at opkræve det nødvendige Ekstrakontingent hos Medlemmerne. Et saadant Ekstrakontingent vil senere, naar Selskabets Status tillader det, blive at refundere i senere Aarskontingenter.“ Her har det ærede Medlem altsaa i det samme Selskab ret fyldestgørende Definitioner saavel paa Aktieselskaber som paa gensidige Selskaber. Jeg vil i denne Sammenhæng ogsaa gerne henlede Opmærksomheden paa det danske Børne- og Alderdomsforsørgelsesselskab Løven, som er „oprettet, garanteret og bestyret af gode, bekendte danske Mænd“ — hvis Navne i øvrigt slet ikke findes angivne. „Løvens Præmier vil De altid finde har store Fordele for den forsikrede“; og Selskabet synes at arbejde med en vis Ihærdighed, idet „Agenter antages saavel i By som paa Land, og i enkelte Byer søges en Hovedagent, der kan stille Kaution for Inkasso. Børne- & Alderdomsforsørgelsesselskabet „Løven“, Gl. Kongevej 143. 2den Sal t. v.“ — Jeg angiver det, hvis nogen af de Herre skulle være lysthavende. Endelig er der det Selskab, som det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) sigtede til. Det kalder sig Selskabet Norden og har udstyret sine Policer med det kongelige Vaaben med Vildmænd i rødt og hvidt, hvad der er forbudt andre dødelige. Deri findes denne famøse Bestemmelse, at „Direktøren hæfter som Garant for Selskabet med alt, hvad han maatte eje. Eventuelt Overskud tilfalder ham som Honorar“.

Det er disse Selskaber, som jeg tror, at det ærede Medlem for Kolding (E. Sørensens) kan være sikker paa, at vi i alt Fald skulle faa Krammet paa ved denne Lejlighed. Det forekommer mig i det hele taget at være en ret let Sag at øve en negativ Kritik over for dette Lovforslag, som fra alle Sider erkendes at være og efter sin Beskaffenhed ogsaa maa være et